Pterodaktylus - Černý, Mirek

Když svět kdysi vznik, všude byl jen les,
v něm toulalo se zvířat víc, než toulá se dnes.
A ten pozemský ráj neznal mínus ani plus,
a nepotřeboval
ani papyrus.

Žili tu lvi, lišky, žáby a klokani,
netopýři, tapíři i potkani.
Jak slepice i opice, tak psi i hejno hus,
a pak tu také byl
pterodaktylus.

Jednou přiletěl mrak v době polední,
a z něj někdo křik: "Bude pršet hodně dní!
Hej, strejdo Noe, koukej mazat pro pilu,
a postav rychle loď
velkou jako flotilu!

A vem tam lvy, lišky, žáby a klokany,
netopýry, tapíry i potkany.
Jak slepice i opice, tak psy a párek hus,
jen ať tam nechybí
pterodaktylus."

Tak Noe se zved a šel domů pro kleště,
sám archu postavil, než se dalo do deště.
U přístavního můstku pak s láhví rumu stál,
jak zvířata šla kolem,
tak je počítal.

Už je tu pár lišek, lvů, žab a klokanů,
netopýrů, tapírů i potkanů.
Jak slepice i opice, tak psi a párek hus,
a kdepak, k sakru, je
pterodaktylus?

Když se Noe rozhlíd deštěm z toho kopce do strání,
byli pterodaktylové ještě kdesi schovaní.
Noe pustil tedy na loď párek bílých motýlů,
a zálibně se díval
na tu idylu.

Tlachání lvů, lišek, žáby a klokanů,
netopýrů, tapírů i potkanů.
Pak zapálil si doutník a dal si Gambrinus,
ať si trhne nohou
pterodaktylus!

Vtom kocábka se zvedla, vodní pláni vyplula,
paní Noeová jedla, ani brvou nehnula,
když bílé šňůry deště jako deka přikryly
naříkající
pterodaktyly.

Tak dnes jsou lvi, lišky, žáby a klokani,
netopýři, tapíři i potkani.
Jak slepice i opice, tak psi a hejno hus,
ale ani jediný
pterodaktylus.